Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9008
Copyright: Melk, Benediktinerstift

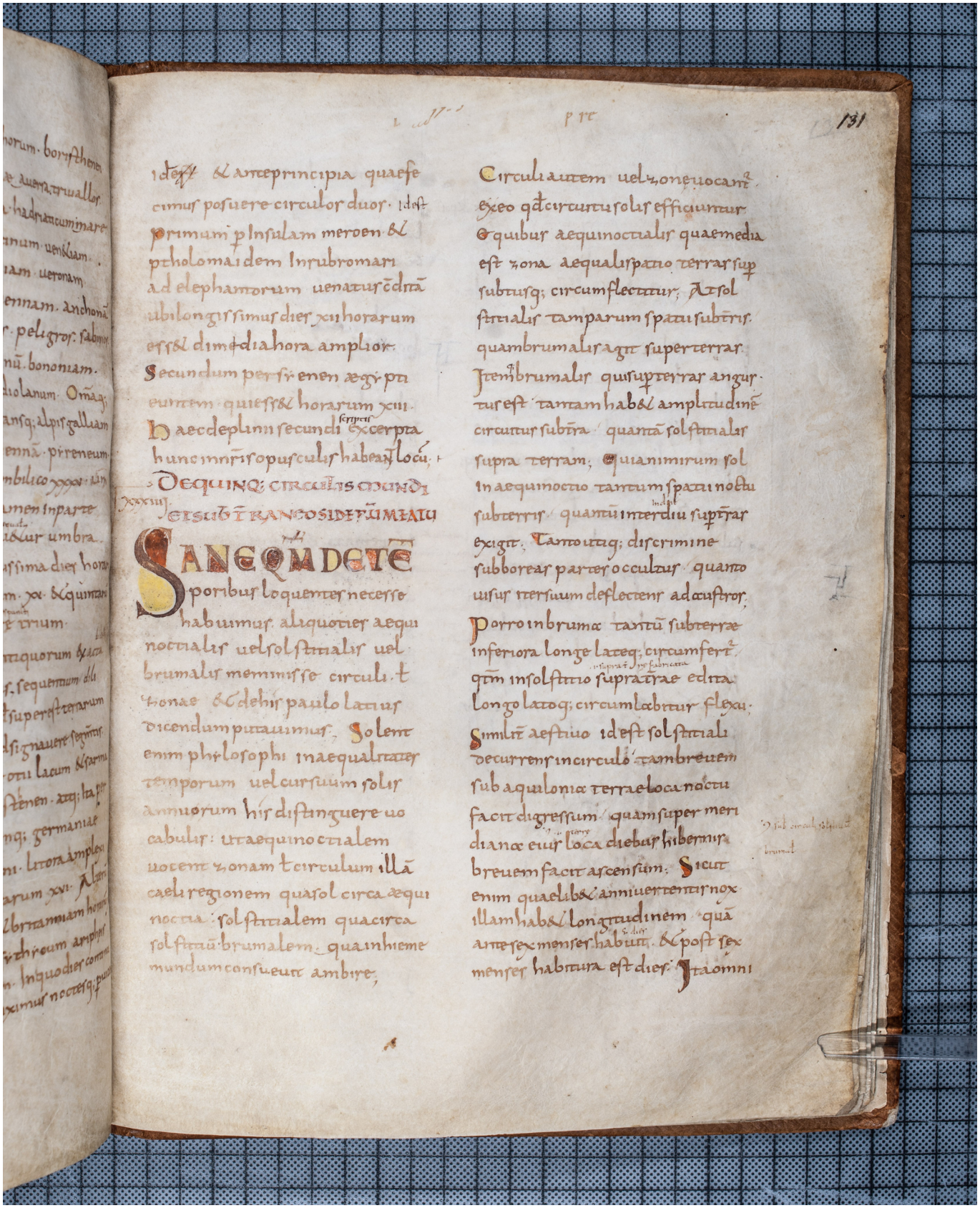

131

idest & ante principia quae fe
cimus posuere circulos duos. Idest
primum p Insulam meroen &
ptholomaidem Inrubromari
ad elephantorum uenatur cdrā
ubi longissimus dies xii horarum
est & dim̄ dia hora amplior.
Secundum per Syenen aegypti
eurrem quies & horarum xiii.
Haec de plinii secundi excerpta
hunc in rī opusculi habeat locū.

De quinq; circulis mundi

De subter raneo sidereū mediu

Sanequm dete
Sporibus loquenter necesse
habuimus aliquotiens aequi
noctialis uel solstitialis uel
brumalis meminisse circuli t
zonae & de his paulo latius
dicendum putauimus. Solent
enim philosophi inaequalitates
temporum uel cursuum solis
annuorum his distinguere uo
cabulis: ut aequinoctialem
uocent zonam t circulum illā
caeli regionem qua sol circa aequi
noctia: solstitialem quacirca
solstitiū brumalem. qua in hieme
mundum consueuit ambire.

Circuli autem uel zonae uocant
exeo qd circa eos sol efficiuntur
& quibus aequinoctialis quae media
est zona aequalis spatio terrar sup
subtus q; circumflectitur. At sol
stitialis tam parum spatii subteris.
quam brumalis agit super terrar.
Hiemalis quis up terrar angu
tus est tantam hab & amplitudinē
circuitus subtra quantā sol stitialis
supra terram. Quia nimirum sol
in aequinoctio tantum spatii noctu
subterris quantū interdiu sup terar
exigit. Tanto utriq; discrimine
subborear pars occultatur quanto
ad cuius ter
uisus retrorsum deflectens.
Porro in bruma tantū subterrae
inferiora longe lateq; circumfert
qm̄ in sol stitio supra terrae edita
longo lateq; circumlabitur flexu.
Similiter aestiuo id est sol stitiali
decurrens in circulo tam breuem
sub aquilonia terrae loca noctu
facit digressum quam super meri
dianae eius loca diebus hibernis
breuem facit ascensum. Sicut
enim quae libet anni uerte ntis nox
illam hab & longitudinem quā
ante sex menses habuit. & post sex
menses habitura est dies. Ita omni